

גמ"ר 2656/04 - מדינת ישראל נגד יוסף ג'קמן

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

12 Mai 2022

גמ"ר 16-04-2656 מדינת ישראל נ' ג'קמן

לפני כבוד השופט אסתר טפיה גרדי

בעניין: 1 מדינת ישראל

באמצעות עו"ד ראמי סלאמה

המאשימה

נגד

1 יוסף ג'קמן באמצעות עו"ד אלן סבן

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של גרם מוות ברשלנות, על פי סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וסעיפים 40 ו-64 (جرائم מוות בנהיגה רשלנית) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961.

3. כעולה מכתב האישום, ביום 14.12.7, סמוך לשעה 09:30, נג הנאשם באוטובוס "ולו", שמספרו 7220170 (להלן - האוטובוס), והתקרב לצומת הרחובות דרך הארבעה ורחוב העצמאות, בעכו, מכיוון דרום לצפון.

באותה עת חזה את הכביש, מימין לשמאל, כיוון נסיעת הנאשם, במעבר הח齐ה, ברחוב העצמאות, מר בורים פישמן ז"ל ליד שנת 1932 (להלן: "המנוח"). משהספיק המנוח לחלה על פני חיות האוטובוס, במעבר הח齐ה, פגע הנאשם במנווח עם דופן קדמית שמאלית מאחוריו הגלגל הקדמי שמאליו של האוטובוס. המנוח נפל ונגרר למרחק של כ-4 מטרים (להלן - התאונה). הנאשם עצר את האוטובוס רק אחרי שעד ראה דפק לו על החלון ואמר לו שפגע בmenoוח. כתוצאה מההתאונה נפגע המנוח, וביום 14.12.11, מצא את מותו בבית החולים בנהירה.

4. הנאשם כפר באחריותו לجرائم התאונה, ולאחר ניהול הוכחות, הורשע באישומים המיוחסים לו בכתב האישום, תוך שיקבعتו שרשלותו היא אשר הובילה להתרחשויות התאונה ותוכאתה הטראנית.

טייעוני המאשימה לעונש

5. המדינה עטרה למתחם ענישה שככל מסר שבין שנה לשנתיים, וביקשה למקם את הנאשם ברף הנמוך שלו, בשל העדר עבר תעבורי ולילי, פסילה שבין 7-15 שנים, מסר מותנה, פסילה על תנאי, ופיizio למשפחת המנוח.

הוטעם שמידת הפגיעה בערך המוגן של שמייה על חי אדם מצויה ברף הגבוה ביותר, נוכח אובדן חי אדם. אשר לרף הרשלנות נתען שזה ביןוני-גבוה, בהתקיימן של חובות זהירות השונות שהנאשם הפר באירוע, כמוין בהכרעת הדין. צוין שאין מדובר ברף העליון מאחר שהנאשם לא פגע בmenoוח עם חיות האוטובוס, ובעת הפגיעה המנוח כבר הספיק לחצות חלק מעבר הח齐ה, ורק בעת שהנאשם פנה שמאליה, פגע בmenoוח עם דופן שמאל של האוטובוס.

בכל הקשור למדיניות הענישה, הפantha המאשימה בטיעונה לפסיקת בית המשפט העליון, שלפיה קיימים 3 כללים מחייבים, בעבירה של גרים תאונת דרכים קטלנית, האחד, שמן הראו להטיל עונש מאסר בפועל, בשל ערך קדושת החיים, השני, משקלן הנמוך של הנסיבות האישיות, בשונה מעבירות אחרות, והשלישי, אמת המידה שקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות (ע"פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת ישראל (16.11.09)).

אשר למתחם הענישה, הפantha המדינה לאסופת פסיקה, שלשيتها, הנסיבות ורף הרשלנות בה דומים.

אשר לענישה בתוך המתחם הטועים ב"כ המדינה שמדובר בגיןם נורמטיבי, שעברו נקי, והתסקירים שהוגשו בעניינו, בעיקרם חוביים, וכעולה מהם, הנאשם לוקחת אחריות, אם כי לא מלאה, והערכת הסיכון שנש��פת ממנו נמוכה.

עוד ציין ב"כ המדינה שאמנם מדובר בתאונת קטלנית, וה הנאשם בחר לנוהל את המשפט.

טייעוני ההגנה לעונש

6. הסגנון הדגיש את עברו התעבורי הנקוי של הנאשם, שנוגג זה כ-54 שנים, גםא, במסגרת עבודתו כנהג אוטובוס, קילומטרים רבים, במשך שנים ארוכות, ולא ביצע ولو עבירה תעבורתית אחת. הوطעם שאף לאחר המקרה לא נרשמה לחובת הנאשם כל עבירות תנוועה. צוין שההintendent אדם נורמטיבי ונעדך כל עבר פלילי, לאורך השנים התנדב במשטרת סייע לאנשים רבים, וברשותו תעוזת מינוי לשוטר מיוחד ותעוזת הערכה של התנדבות למשטרת, אותם הציג בפני קצינית המבחן. צוין שההintendent מטפל מדי יום באמו, בת-92, וגם בכך יש להתחשב.

אשר לרף הרשלנות, התבקש בית המשפט להגדירו ברף הבינוני-נמוך. צוין שלא נלווה לתאונת עבירות נוספות, כגון מהירות, או שימוש בטלפון נייד, ומדובר בחוסר תשומת לב רגעית.

עוד עתר הסגנון להתחשב לקולא בחלוף הזמן מההתאונת, כ-7 שנים, בציינו שההintendent אכן מיל משפט הוכחות, זכותו לעשות כן, אולם הבהיר התנהל באופן ענייני.

הסגנון הטועים שהتسkidים שהוגשו הם חוביים, ומצביעים על התפתחות חיובית שחלה אצל הנאשם בכל הקשור לחיבור לאיירוע התאונת, ולמותה המנוגעת. הנאשם, צוין, השתתף בטיפול קבוצתי, מביע צער עמוק על מות המנוח והמחשבה על כך מלאוה אותו מאז התאונת.

אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, נתען שבתו סובלת ממספר מחלות, וההintendent מסייע לה, ואשתו אובחנה כחולה סרטן, בשנת 2018, ונמצאת במקבים ובטיפולים כימותרפיים וביוולוגיים, אחת לחודשים, לפחות שנתיים, ירדה בתפקודה היומיומי, וזקוקה לעזרה בבית וללויו אישי של הנאשם לטיפולים. צוין שאשת הנאשם חלהה בקורונה, ואושפזה במצב קשה בבית חולים, וסובלת מהשלכות המחלת, כאבי שרירים וחולשה כללית. הוגשו מסמכים רפואיים לענין זה (1).

במכלול נתונים זה, עתר הסגנון להשיט על הנאשם מאסר בעבודות שירות, שיהא קצר מהעונש המרבי שניתן להטיל במסגרת זו. בית המשפט הפנה לפסיקה, שלשיטת הסגנון, בנסיבות חמורות יותר, בעבירה של גرم מותם ברשלנות, הוטל עונש של 9 חודשים מאסר בעבודות שירות.

אשר לרכיב הפסילה, צוין שפסילת הנאשם משמעותה אובדן הכנסה למשפחתו של הנאשם, ויש לתת משקל רב להיווטו נגה זהיר, שעברו נקי.

אשר להמלצת שירות המבחן להטלת פיצוי על הנאשם, צוין שככל הנראה התקיים הליך אזרחי, ואם יחוליט מותב זה להטיל רכיב של פיצוי, התבקש שזהו יהיה סביר.

ה הנאשם הופנה לממונה על עבודות שירות, לקבלת חוות דעת בעניינו, ונמצא שהוא מתאים לעבודות שירות במוגבלות.

קביעת מתחם העונש ההולם

חומרת העבירה, הערך החברתי המוגן ומידת הפגיעה בו

7. הערך החברתי המוגן שעומד בסיס עבירה של גרים מות ברשנות הוא ערך קדושת החיים (ראו **רע"פ 548/05 לION נ' מדינת ישראל** (19.1.2006)). מידת הפגיעה בערך המוגן, במקרה שלפני, היא ברף העליון - המנוח מצא את מותו כתוצאה מהתאונת.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות (קביעת רף הרשלנות של הנאשם)

8. רף הרשלנות

בהתאם לקבעתי בהכרעת הדיון, התאונת ותוצאתה הקטלנית, ארעה עקב רשלנותו של הנאשם, שבאה לידי ביטוי בכך שה הנאשם לא הבחן במונוח, בעת שהלה התקרב למעבר הח齐יה, ובעת שחצה את מעבר הח齐יה. זאת, כshedah ראיינו של הנאשם, הן מהצומת בו עמד, והן בעת שהחל את פניו שמאלה, היה פתוח לפנים, לעבר המדרכה ממנו הגיע המנוח, ולעבר מעבר הח齐יה.

עוד קבעתי שה הנאשם לא האט מהיורט נסיעתו, ולא עצר את האוטובוס, כפי שהוא עליו לעשות, שעה שהמנוח ירד אל עבר מעבר הח齐יה והחל לחצותו, וחילז את, האיז את מהיורט נסיעתו, בהתקרבו למעבר הח齐יה, והחל לחצותו. כתוצאה מכך, לאחר שהמנוח חלף על פני חיות האוטובוס, נפגע המנוח מדוון קדמית שמאלית של האוטובוס. כך גם נקבע שהintendent אף לא הבחן במונוח בעת שפגע בו, ולאחר הפגיעה המשיך בנסיעה רגילה עד שנעצר על ידי עבר אורח.

כתוצאה מהתאונת, בהתאם לקבעתי בהכרעת הדיון, מצא המנוח את מותו בבית החולים, מספר ימים לאחר האירוע.

בהכרעת הדיון התייחסתי לחובות הזהירות המוגברות שהוא מוטלות על הנאשם והוא פרו על ידו באירוע התאונת. חובה זהירות מוגברת שモוצלת על נג בהתקרבו למעבר הח齐יה, לוודא שאין עליו או בקרבתו הולכי רגל, וכן להאט את מהיורט נסיעתו, בהתקרבו למעבר הח齐יה, ובמידת הצורך, אף לעצור את רכבו, ולאחר מכן להולכי רגל שחוצים את מעבר הח齐יה להשלים את הח齊יה בביטחון. זאת, בפרט כשמדובר בהולך רגל שהוא קשה. כן ציינה חובת הזהירות המוגברת שモוצלת על הנאשם מכח היותו נג אוטובוס ציבורי, מקטוציאי, שמצוות תמיד על הכביש, ונוהג ברכב בלבד, שנדרש, בשל כך, לנήגה זהירה יותר.

ב הכרעת הדין נקבע שלו הנאשם היה נוהג ב זהירות, תוך שימת לב לתנאי הדרך, בכך היה מונע התאונה.

המואשימה, כאמור, ביקשה להגדיר את רף הרשלנות באירוע כרף ביןוני-גבוה, ולא ברף הגבהה ביותר, בהתחשב בכך שהפגיעה במנוח הייתה עם הדופן השמאלית של האוטובוס, לאחר שהמנוח החלה לחוץ את מעבר החציה, ולא עם חזית האוטובוס.

ኖכח קביעותי האמורות בהכרעת הדין, ובהתחרש בחובות הזהירות השונות שהפר הנאשם, אני קובעת שרמת הרשלנות במקרה שלפני היא ברף הבינו-גבוה.

לא מצאת מקום את הנאשם ברף הרשלנות הגבהה ביותר, שכן אין מדובר בנאים שביצעו את העבירה תוך כדי נהיגה פרועה או נהיגה במהלך מופרצת, או עבירה חמורה בלבד אחרת.

מדיניות הענישה בעבירה של גרם מוות ברשלנות

9. בית המשפט העליון עמד, לא פעם, על כך,ermen, שמן הראי, לגוזר על מי שגרם למוות של אדם ברשלנות, מסר לרצוי בפועל ותקופת פסילה הולמת, נוכח ערך קדושת החיים והצורך להלחם בקטל בדרכים, המחייבים הטלת ענישה מרתעה. זאת, גם כאשר מדובר באנשים נורמטיביים, אשר העולם העברי זר להם ומתבע הדברים יתקשה להתמודד עם מסר אחריו סורג ובריח. הנימוק לכך הוא שאל מול הקושי אותו חוויה הנאשם שגרם לתאונת הדריכים הקטלנית, ניצבים נפגעי הקטל בדרכים שחיהם נגדעו וכן בני משפחתם שחיהם השתנו ולא ישובו עוד לעולם להיות כהו (ראו ע'פ 14/1920 מדינת ישראל נ' אבירם (26.4.15) וע'פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת ישראל (16.11.09)).

עם זאת, קבע בית המשפט העליון, שבנסיבות חריגות ומיעודות, ניתן לחרוג מהכלל של מסר לרצוי בפועל, בעבירה של גרים מוות ברשלנות, ובית המשפט עשוי להסתפק במסר לרצוי בעבודות שירות ופסילת רישון לזמן ארוך.

10. כך, בرع"פ 17-9909 מאיר דריש נ' מדינת ישראל (1.1.18), אליו הפנתה המואשימה, הורשע נהג אוטובוס, בجرائم מוות ברשלנות, לאחר שפגע, עם חזית האוטובוס, בהולכת רגל, שחצתה מעבר החציה, וגרם למותה, ונקבע רף רשלנות ביןוני-גבוה, ערכאת הערעור הפchiaה את עונש המסרגן 14 חודשים שנגזר על הנאשם, ל-9 חודשים, נוכח רשלנות המנוח, והותירה את יתר רכיבי הענישה על כנム, פסילה בת 10 שנים, מסר מותנה בן 18 חודשים, קנס בסך 5,000 ₪ ופיוצוי כספי בסך 15,000 ₪. דבר בנהג שנוהג משנה 1976 ולהובתו 16 הרשעות, שהתיישנו, מתוכן 5 תאונות דרכים, והנהג לא נטל אחריות על התאונה. בר"ע שהוגשה נדחתה.

בעפ"ת (מחוזי חי') 19-11-33548 עדנאן بدוי נ' מדינת ישראל (16.01.2020), אליו הפנתה המואשימה, בעבירה של גרים מוות ברשלנות, לאחר שנוהג אוטובוס פגע בהולכת רגל שחצתה מעבר החציה, דחה בית המשפט המוחזק ערעור על עונש שככל שנת מסרגן, שנת מסרגן מותנה, פסילה בת 8 שנים, קנס בסך 4,000 ₪, והתחייבות, בציינו שurf הרשלנות ביןוני-גבוה, התאונה התרחשה על מעבר החציה, והמערער, נהג מקצועני, לא הבחן כלל במנוחה.

11. מנגד, בغم"ר (תל אביב-יפו) 18-02-10621 פרקליטות מחוז תל אביב (פלילי) נ' גנור בן ציון (3.3.20), אליו הפנתה המואשימה, שם הורשע נהג אוטובוס בجرائم מוות ברשלנות, של הולך רגל שחצתה מעבר החציה,

ונקבעה רשלנות רגעית, בינוונית, כשבמהלך נסיעתו הפנה הנהג מבטו אל נסעת שחויחה עמו, בהתחשב בכךו של הנאשם, המנעוט מפליליים, הענישה העצמית והמעמסה הנפשית וחומרת נסיבות התאונה ותוצאתה, הוטל עונש של 9 חודשים מאסר, בעבודות שירות, שנת מאסר מותנה, פסילה בת 5 שנים, ופיצוי בסך 12,000 ₪. נקבע מתחם ענישה לעבירה של גרים מות ברשלנות שנוו בין 6 חודשים מאסר, שיבוצעו בעבודות שירות, ל-3 שנים מאסר, ופסילה שבין 3 שנים לשנים רבות, לצד רכיבים נוספים.

12. ההחלטה הכירה בטעמים נוספים, מלבד רשלנות רגעית, המקיימים את אותן נסיבות מיוחדות וחירגות בשלן לא הוטל מאסר, מחורי סוג ובריח, בעבירה של גרים מות ברשלנות.

כך, בע"ת (מחוזי נצ') 10-07-29470 פיליפ אשר פסמניק נ' מדינת ישראל (11.01.2011), בגין מות ברשלנות של שני אנשים, שנבעה מנסעה במהירות בלתי סבירה שלא תامة את תנאי הדרך, נדחה ערעור על עונש מאסר בפועל, בעבודות שירות, בן 6 חודשים, תוך שציון שאמם הרשלנות ברף ממשי, ואין מדובר בהתרשלות רגעית, והמערער לא הביע חרטה ממשית, אולם בית המשפט קמא איזון-caretוי בין השיקולים השונים, שהיהו בהגשת כתב האישום, תרומת המנוחים לתאונה, שהו על כביש עירוני במקום חשוב לחלוון, עברו התעבורתי הנקי, יצא הדופן של המערער, שאוחז בראשון נהיגה 36 שנים, ללא כל עבירות תעבורה, כשמאז התאונה, חלפו כ-7 שנים, ולא נרשמה עבירה נוספת, ועשייתה למען בטחון המדינה.

בע"פ 1319/09 משה כהן נ' מדינת ישראל (13.05.2009), שם הורשע המערער, נהג משאית, בעבירה של גרם מות ברשלנות, לאחר שפגע בהולך רגע שזכה מעבר ח齐יה, הומרו 12 חודשים מאסר, שנגזרו עליו בבית המשפט המוחזק, ל-6 חודשים מאסר, בעבודות שירות, בהນון נסיבות קשות ויצאות דופן הקשורות למצבו הבריאותי החורג של בנו.

13. ההגנה הפנתה למקרים בהם בגין מות ברשלנות, כשנקבעה רמת רשלנות בינוונית, הסתפק בית המשפט במאסר בדרך של בעבודות שירות. כך, בת"פ (מחוזי ת"א) 14070-07-19 מדינת ישראל נ' חוסן סטל (07.02.2021), בעבירות של גרם מות ברשלנות וניגזה בחוסר זהירות, ברף רשלנות בינווני, כשהנאשם בן 22, והוא נתן במעט בית מלא למשך שנה, נגזרו 9 חודשים מאסר בעבודות שירות, ופסילה בת 10 שנים. בגם"ר (חדרה) 20-01-2022 מדינת ישראל נ' סלאח טעידה (6.1.22), בעבירות של גרם מות ברשלנות ואי מתן זכות קידמה, כשנהג רכב משא, מערבב בטון, פגע במנוחה על מעבר ח齊יה, ונקבע רף רשלנות בינווני, נגזרו 9 חודשים מאסר, בעבודות שירות, ופסילה בת 10 שנים, כשלוחות הנאשם, בן 28, 16 הרשעות, והנאשם נעדר דפוס עברייני ונטל אחריות.

14. בהינתן ההחלטה האמורה, ועל רקע הגדרת רף הרשלנות במקרה שלפני כרף רשלנות בינווני-גבוה, אני קובעת שמתחם העונש ההולם נع בין 9 חודשים מאסר בפועל, בעבודות שירות ל-24 חודשים מאסר בפועל, פסילה, שנעה בין 7 שנים פסילה ל-15 שנים, לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה, פסילה מותנית, התחייבות, קנס ופיצוי למשפט המנוח.

העונש הרואין לאחר קביעה מתחם העונש ההולם

נסיבות שאין קשרו לביצוע העבירה

15. **לקיחת האחריות על ידי הנאשם**

הנאשם במקורה שלפני בחר לכפור בעובדות כתוב האישום ולנהל תיק הוכחות עד להכרעת הדיון, בה הורשע בעובדות המפורטות בכתב האישום.

מתסקרים המבחן שהוגשו בתיק עלה שהנאשם מתקשה ליטול אחריות מלאה על האירוע. בתסaurus הראשון צוין שהנאשם תיאר את התאונה כך שבעת שעבר את מעבר החציה לאבחן באיש, ולחושתו, המנוח נפל או החליק, ועל כן קיבל מכיה מצידו האחורי של האוטובוס.

בתסaurus השני שבה וצינה קצינית המבחן שהנאשם מתקשה ליטול אחריות מלאה. עם זאת צוין שניכרת תנועה מסוימת ביכולתו של הנאשם ליטול אשמה על תוכאות מעשי, כך שלעיתים הנאשם מחובר לכך יותר ולייטים מרחק זאת ממנו.

בתסaurus השלישי צוין שאחריותו של הנאשם לעבירה עדין אינה שלמה, וההערכה היא שבשל זהותו הפנימית כאדם שומר חוק ונוהג אחרת, קיים אצלו קושי להודות בניגוד ברשלנות, והנאשם מתקשה להזכיר מצב של אחריות לפגעה קטלנית באדם אחר.

בהתאם לתיקו 113 לקיחת אחריות מלאה של נ羞ם יש בה משום שיקול לכולה, אולם בעניינו, הנאשם לא נטל אחריות מלאה על מעשיו.

עbero התעבורתי של הנאשם

16. הנואשם, יליד 1951, נוהג משנה 1968, כ-54 שנים, ועובד כ- 20 כנגן אוטובוס. בכל התקופה זו לא צבר הנואשם לחובתו ولو עבירות תעבורת אחת. אף לאחר האירוע, משאב הנואשם לעבודתו כנגן אוטובוס, לא נרשמה לחובתו כל עבירה. כך גם נעדד הנואשם רישום פלילי.

בהתחשב בוותק ניגומו של הנאשם, והיותו נהג אוטובוס, שמצוות דיר על הכביש, עברו התעבורתי הנקי, ולא הריב של הנואשם, מעיד על נהג נורטטיבי, שומר חוק, שלאורך כל חייו הקפיד לנוהג בזיהירות, ואירוע התאונה הוא חריג לאופן התנהלותו בכביש.

תסקרי שירות המבחן ונסיבות האישות של הנאשם

17. הנואשם, בן 70, נשוי ואב ל-3 (בגילאי 46-39). לדבורי, סובל ממחלה הסכרת, מטופל ומأزن, וכן סובל ממחלה פסוריואזיס. במשך כ-20 שנה עבד כנגן בחברת אוטובוסים, וכיום, על אף גילו, ממשיך לעבוד, בשל צרכיה הכלכליים של המשפחה.

כעולה מתסקרים המבחן, הנואשם שולב בקבוצה טיפולית ייעודית לנוהגים שהיו מעורבים בעבירה של גרים מות בירושלנות, במטרה להעמקו אצלם את כל הקשרו לאחריותו לתאונה וلتוצאותיה, ולעביד את תחשויות בעקבות התאונה, ותוצאותיה הטרagiות. צוין שהנאשם השתתף בקבוצה באופן פעיל, וההליך הטיפולי היהו עבורי מסגרת בה הצליח להתחבר לתוצאות העבירה.

קצינית שירות המבחן עמדה על כך שבמפגשי הקבוצה הראשונים ביטה הנואשם חרדות ניכרות מההlixir המשפטי, גילה עמדה הגנתית ביחס למידת אחראיותו למוות המנוח, והוא עסוק בניתוח נסיבות התאונה ומייעור חלקו בה, אולם, בהמשך,

כל שנחשים למשתפים אחרים, שנטלו אחריות מלאה, והתמודדו עם רגשות אשם, שיתף באשמה, שמלווה אותו מדי יום, מאז התאונה, והביע CAB על מות המנוח.

בכל הקשור להערכת הפסיכון לעברינות והסיכון לשיקום, התרשם שירות המבחן מאדם שלאורך השנים שומר על יציבותו במישורי חייו השונים, וושאף להתנהל מתוך מתוך עולם ערכים נורטטיבי ונעדן מעורבות פלילתית. כך גם צינה יכולת תקינה לויסות דחפים ולהתנהלות מתוך תכנון וחשיבה מוקדמים. קצינת המבחן העריכה שהפסיכון להישנות עבריות נמור.

קצינת המבחן צינה, לאור התסקירים, את הקושי של הנאשם ליטול אחריות מלאה על האירוע, ולהערכתה הדבר נובע מזיהותו הפנימית,cadm שומר חוק ונוהג אחראי, שמתקשה להזדהות שנגה ברשנות, ולהציג מצב של אחריות לפגיעה קטלנית באדם אחר. עם זאת צוין שהנائم מחובר לאשמה וחוש מIOSR על כך שגרם למות אדם, וביע אמפתיה כלפי משפחתו של המנוח.

שירות המבחן המליך על הטלת עונש של מאסר בעבודות שירות, לצד צו מבחן, למשך שנה, שיסיע לנائم לעבד את השלכות גזר הדין על חייו, צוין שבהתאם לצרכיו, תגובל עבورو תכנית טיפולית. עוד הומליך על תשולם פיצויים למשפחה המנוח.

18. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, שקלתי בכבוד ראש את נימוקיהם, ועינתי בתסקירי המבחן, סבורני שכןן וצדק יהא להשิต על הנאשם עונש של מאסר, han בשל רף הרשלנות שנקבע, והן בשל תוכאתה הטרוגנית של התאונה בה נגדעו חייו של המנוח.

עם זאת, ומבי שאקל בתוכאת התאונה והשלכותיה על משפחת המנוח, והגמ שקבועתי שרמת הרשלנות במקרה שלפני מציה ברף הבינוני-גבוה, והדבר יכול היה להצדיק השנת מאסר אחורי סORG וברית, אני סבורה שאין זה במקרה להשיט על הנאשם עונש של מאסר בפועל, מאחרי סORG וברית.

סבירני שבנסיבות שלפני, מאסר בדרך של עבודות שירות, לתקופה המרבית, של 9 חודשים, יענה על מכלול השיקולים אוטם יש להביא בחשבון בעת גזירת דין של הנאשם שלפני.

בקביעתי זאת נתתי משקל לעבורי הנקי ולא הרוב של הנאשם, שנוגג זה כ-54 שנים, והוא כ- 20 שנה כנוהג אוטובוס, ובמסגרת עבודתו זו צבר שעوت רבות על הכביש, וכל אותן שנים לא נרשמה לחובתו ולן עבירה תעבורה אחת. יתרה מכך, אף לאחר המקהלה, כעולה מדברי הסגנור, שב הנאשם עבודתו כנוהג אוטובוס, גם מАЗ, משך שבע שנים, לא נרשמה לחובתו כל עבירה נוספת.

לצד התנהלותו זהירה של הנאשם בכביש, שקלתי גם את תסקירי המבחן שהוגשו במסגרת ההליך, שהם חיוביים בעיקרם, ומציבים על אדם נורטטיבי שומר על יציבות במישורי חייו השונים ובעל יכולת תקינה לויסות דחפים. כעולה מהතסקירים אירוע התאונה מלאה את הנאשם מדי יום, והנائم חש מIOSR על כך שגרם למות אדם, וביע אמפתיה כלפי משפחתו של המנוח. אני ערה לכך שלనאים קיימים קושי ליטול אחריות מלאה על האירוע,อลם קצינת המבחן צינה שמקורו בזיהותו הפנימית של הנאשם כנוהג שומר חוק, שמתקשה להכיל את אחריותו לארוע בו נקטלו חי אדם.

שירות המבחן צין שהערכת הפסיכון להישנות העבירה נמוכה, והמלך על הטלת עונש של מאסר בעבודות שירות.

שקלתי בעניין זה גם את דברי סגנרו של הנאשם, שכעולה מהם, לאורך השנים התנדב הנאשם במשטרת והוא אוחז בתעודת מינוי לשוטר מיוחד ותעודת הערכה של התנדבות למשטרת, אותן הציג בפני קצינת המבחן.

לצד אלה, הבאתិ בחשבון אף את העובדה שאשתו של הנאשם אובחנה כחולת סרטן, בשנת 2018, ומזכיה במעקב רפואי, ובתו סובלת ממספר מחלות, והנ禀ט מלווה אותה ומסיע להן.

עם זאת, ועל מנת לעורר את האיזון הראוי בין רכיבי העונישה השונים, נוכח הטלת מאסר, בעבודות שירות, תוטל על הנאשם פסילה ארוכה ומשמעותית, בת 10 שנים.

איןני מתעלמת לכך שהנ禀ט צריך לעבוד כנהג אוטובוס, לצורך פרנסת המשפחה, ורישומו נחוץ לו לשם כך, אולם, אני סבורת, שנוכח חומרת הפגיעה ואובדן חי אדם, והאיזון הראוי של רכיבי העונישה, יש להטיל עליו פסילה ממושכת.

לצד עונשים אלה תוטל על הנאשם עונישה צופה פנוי עתיד, מאסר מותנה, בן 12 חודשים, פסילה מותנית, בת 12 חודשים, קנס, התחייבות, פיצוי לטובת משפטה המנוח, בסך 15,000 ₪, וצו מבחרן, לתקופה של שנה, במסגרת יישולו הנ禀ט במסגרת המתאימה לצרכיו, בהתאם לקביעת שירות המבחן.

אשר לטענת הסגנרו בדבר פיצויו במסגרת ההליך אזרחי, הרי שאין בכך כדי למנוע פסיקת פיצויו הולם למשפחה המנוח. יודגש שהפיצוי אינו בא להיטיב עם משפטה המנוח, ובא על מנת שהנהג שגרם לאובדן חי אדם, יש באחריות לכך גם במישור הכספי.

לפיכך, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

.19. 9 חודשים מאסר בפועל.

עונש המאסר ירוצח בעבודות שירות, ב"ילדינו מרכז תקווותנו-נהരיה", כמפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 22.3.22.

הנ禀ט יתיצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 27.6.22, בשעה 00:08, ביחידת עבודות השירות, מתוך כל מגידה.

הנ禀ט מוזהר שהפרת תנאי עבודות השירות תביא להפסיקתו באופן מנהלי וRICTO העונש במאסר של ממש.

2. אני דנה את הנאשם ל-12 חודשים מאסר וזאת על תנאי לפחות 3 שנים, לבסוף בתקופה הנ"ל עבירה של נהגה לפי סעיף 10(א) לפકודת התעבורה, או של נהגה בזמן פסילה או עבירות בהן הורשע בתיק זה.

3. אני פוסלת את הנאשם מלקביל או מהחזיק רישיון נהגה לתקופה של 10 שנים.

הנאשם יפקיד את רישונו לא יותר מיום 22.7.10, במצוות בית משפט לתעבורה.

הפסילה בתיק זה הינה במצבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם.

لتשומת לב הנאשם חובה עליו להפקיד את רישון הנהיגה במצוות בית משפט לתעבורה או להמציא תצהיר על העדר רישון הנהיגה ואם הופקד רישון הנהיגה בתיק אחר תימסר הודעה על כך למצאות בית משפט לתעבורה.

יובהר כי אם הנאשם לא יפקיד את רישונו במועד מחד עlol להיחשב כפסול ומайдך מנין הפסילה לא יוכל בהעדר הפקדה כאמור.

4. אני פוסלת את הנאשם מלקלל או מלחזיק רישון הנהיגה לתקופה של 12 חודשים, וזאת על תנאי, למשך 3 שנים, לפחות עבירה בה הורשע, או עבירה המונייה בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה.

5. אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 5,000 ₪.

הकנס ישולם בחמשה תשלומים חודשיים ורצופים, התשלום הראשון החל 22.7.10.

ניתן לשלם את הקנס באחת מהדרכים הבאות: בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il, (ניתן לשלם בפרישה של עד 18 תשלום בהסדר קרדיט), או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות". במקודם שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון 02-2055000 *35592 או בזמן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודה זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

6. חתימה על התchiaיות כספית בסך 5,000 ₪, להימנע מלבצע עבירות של הנהיגה בפסילה, הנהיגה ללא רישון הנהיגה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, והעבירות בהן הורשע בתיק זה, למשך שנתיים מעתה.

7. פיצוי בסך 15,000 ₪, שיועבר למשפחה המנוח.

סכום הפיצוי יפקד בקופה בית המשפט, לא יותר מיום 22.7.10, ויועבר באמצעות מציאות בית המשפט למי מבני משפחתו של המנוח, אשר פרטיו ימסרו ממועד מועד ע"י המדינה.

8. אני מטילה על הנאשם צו מבחן לתקופה של שנה, בפיקוח שירות המבחן, במסגרת ישולב הנאשם בטיפול המתאים, לפי צרכיו, במסגרת שתקבע על ידי שירות המבחן.

mobher לנאשם, כי אם לא עומד בתנאי המבחן, יהיה רשאית לשוב ולגזר דין חדש, לרבות מאסר מאחרי סוג וברית.

העתק מגזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות.

הodataה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 ימים.

ניתנה היום, י"א איר תשפ"ב, 12 Mai 2022, במעמד הצדדים.